

19. May. 1842

FACTS

Date:

19. May. 1842

Page number:

Dagbog A, side 26

TRANSCRIPTION

19 May.

Naar jeg i bedre Øieblikke seer tilbage paa Fristelsens Timer og seer, hvor dunkle, halv ubevidste de staae for mig, da synes jeg at ane, hvad de strængt Orthodoxe forstaae ved deres Tro paa en personlig Djævel, som frister Menneskene. Men hvad enten det er hans Indvirkning eller egen syndig Drift, finder jeg det lige strafværdigt at give efter derfor. Haard er denne Kamp, kun eet Sted er Kraft at finde. –

26. Nu som jeg ikke har truffet hos nogen anden Pastor. Thege, steds, Diaklitter
fæst hans Ord og Udsigt i hans Ansigt noget prægtigt, men han
spæser om den kommende Tid, men ogsaa den smidne glæmmer han
ikke, Mænd og Pæder samlede saa yndigt sammen hos ham. — Jeg
var ogsaa idag for første Gang i den Billedgalleri, og betragtede
et d. gamle hollandske Landkaler. Kunde jeg fæst noget af den Fin-
helbred, Iperformet, hvormed de anseende de enkelte Planter, Straas og
ævnige Pjunt, Maaned de altsig, take det Hæle af sigte og fæst dog
til ensladende mere B. glæde end den der vil give Alt, gjore hvor
Det interessant. Nu længe jeg ret ofte at fæst mit store Hæfte paa
Lærredet, jeg har saa meget i Hovedet, som jeg hem der kan see virkelig
gjort; men at det er dog saa daarlige id, og kæn lidt ligne B. Hædet,
som om det stæser for min Tanke. — Jeg har i disse Dage lost Læ-
kas spæares Hæng Læse. Jeg forbauser over den Natur der er den, det
Kæmshet til Menneche Hædet, jeg til Blomst og Hæved Kænde man
gjøre, sig. — Jeg skal i Aften i Selskab hos Grosserer, Lorenz Frølich.
Indbydelsen haade den Motivet skænt paa en Læg Papir, og paa den samme
faaet jeg disse Ord med Blyant: Bly, som Kæmmer minde Læse, stæse
Mænen best paa Blomstens store Bæse. — Jeg træk
et gjengæende den samme Plænde, som skænt de smaa Begynder paa Thee,
Læse, Læse, Bæde, Blanke søvte o. s. v. Mines, Tjæst pigen. Var det tilfældigt
eller har hem villet give mig et Vink om det præctige Læse, der søvte sig. Kunde
jeg ved jeg meget vel, at hem læse den ene Roman efter den anden. Hædet sig!
Den Hæde, er ikke god her paa Hædet, hvor alle Hædet, Valantose,
o. a. Hæde spæse med sig, der spæse meget best. Men du har ingen Hæde
til Hæde over mig, jeg har aldrig kænnet begynder mig endog hem til minde
Hædet paa sig: ligesaa meget af Angst som af Hæde for Læse, og mere man-
sked. Den Hæde Læse er over at kænne igennem for mange Menneche, uden
som Mig med goden Vinge. Læse best end Læde er jeg, men ingen Hæde
Kænde's Hæde her jeg endog paa min Samvittighed, og dog er den betyngt.

19 Maj.

Nu jeg i bedre Diaklitter som tilhæge paa Frøstellers Tæne og søer,
hvor i sinde, hælshædet de stæse for mig, da synes jeg at ane, hælsh
de strængt Orthodoxe frøstæse ved deres Frø paa en personlig personlig
Læse, som frøste Menneche. Men hælsh oven. Det er hælsh Indvirkning
eller egen syndig Drift, finder jeg det lige stræftværdigt at give efter
derfor. Plæde er den Hæde, hem et Hæde er Hæde at finde. —